

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 587.—27 ΜΑΡΤΙΟΥ 1888. ΛΕΠΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΓ'—ΑΡΙΘ. 639

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΣΧΑΤΩΣ ΕΝ ΕΥ-
ΡΩΠΗ: ΓΡΑΦΕΝΤΩΝ ὑπὸ Α. Ρ. Ραγκαβῆ.

ΤΟ ΒΟΤΑΝΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, διήγημα ὑπὸ Γεωρ-
γίου Δροσίνης.

ΑΝΑΔΥΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΨΕΥ-
ΔΟΥΣ ὑπὸ Σίμωνος Ἀποστολίδου.

ΑΡΧΑΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΙΣΤΡΑ
ὑπὸ Α. Μηλιαράκη.

ΑΛΛΟΙ ΜΟΝΑΧΟΙ.

ΑΥΔΙΚΑ ΠΕΝΘΗ.

Η ΦΙΛΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΧΟΕΝΖΟΛΔΕΡΝ.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΓΟΥΛΛΙ-
ΕΛΜΟΥ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΟΛΥΜΠΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ὁ κ. Χ. Ν. Φιλαδελφεὺς ἀνήγγειλε δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι προσφέρει χιλίας δραχμὰς διὰ ποιητικὸν διαγώνισμα. «Μεταξὺ τῶν καλῶν ἀγώνων—λέγει ἐν τῇ ἐπιστολῇ του—τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τελεσθέντων κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Ὀλυμπίων σὰς παρακαλῶ νὰ κατατάξῃτε καὶ τὸ ἐφετινὸν ποιητικὸν μου διαγώνισμα, τὸ ὁποῖον ἀπέσυνα ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου. Τὸ γέρας ἔσται χιλιόδραχμον καὶ ἀπνεμηθήσεται τῷ ἀρίστῳ πρωτοτύπῳ λυρικῷ ποιήματι.» Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεδέξατο εὐχαρίστως τὴν προσφορὰν, ἐντὺς δὲ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἡ προκήρυξις τοῦ διαγωνισμοῦ.

—Ἐξετυπώθησαν καλλιτεχνικῶς κεχρωματισμέναι ἄγγελοι φιλοτεχνηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ λιθογράφου Γροῦνδμαν, αἵτινες φέρουσι τὴν Ἑλλάδα ἐν τῇ δεξιᾷ κρατοῦσαν τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς στέφανον δάφνης, τὰς εἰκόνας τῶν ἐθνικῶν εὐεργετῶν Εὐαγγέλι καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα, τὸ Ζάππειον μέγαρον καὶ κάτω αὐτοῦ πληθὺν καρπῶν, ἀρότρων, κυψελῶν, μηχανικῶν καὶ γεωργικῶν ἐργαλείων κτλ. Ὡς ἐπιγραφὰς δὲ: Δ' Ὀλυμπιάς τελεσθῆσά μιν ἐν Ἀθῆναις κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1888. Ἐκθεσίς προτόνων γεωργίας, βιομηχανίας καὶ καλλιτεχνίας. Πανηγυρὶς δημοτελῶν ἀγώνων. Διδασκαλία ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἑλληνικῶν δραμάτων. Αὗται διανεμηθῆσονται κυρίως κατὰ τὴν Ἀνατολήν.

—Τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀγώνων τῆς ξιφασκίας θέλουσιν ἀποτελεῖσαι οἱ κκ. Κ. Σμολένσκις ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ, Ἀλέξανδρος Σοῦσος ἡγάρχος, Στ. Σκουλούδης βουλευτῆς, Χρ. Ράλλης ἱατρός καὶ Ν. Πύργος.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς Σαρδὺ ἀνέλαβε νὰ μελοδραματοποιήσῃ τὴν Ὀδύσσειαν, ἥς τὴν μουσικὴν θὰ συνθέσῃ ὁ Μασσεν—γνωστὸς διὰ καλλιστάς μουσικὰς συνθέσεις. Ὁ αὐτὸς Σαρ-

δὺ ἀνέλαβεν ἐπίσης καὶ τὴν σύνθεσιν ὁράματος διὰ τοῦς τρεῖς ὑποκριτὰς Κοκλὲν, Δαμαλὰν, Ἰωάνναν Χαδίγκ, ὅπερ οὗτοι θὰ διδάξωσι κατὰ τὴν ἐν Παρίσιος παγκόσμιον ἑκθεσίαν.

—Ἡ ἐν Παρίσιος Ἑταιρεία τῶν Λογίων ἀπεφάσισεν ἵνα κατὰ τὴν ἑκθεσίαν τοῦ 1889 συγκαλέσῃ φιλολογικὸν συνέδριον, ἀνάλογον πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ ἐν ἔτει 1878 προσδρευθέν. Ἡ προεδρεία τοῦ συνεδρίου ἀνετέθη εἰς τὸν Ἰούλιον Σίμωναν.

—Τὰ λείψανα τῶν μεγάλων μελοποιῶν Γλόκ, Μόζαρτ, Βετχόβεν καὶ Σούβερτ, ἀτινα ἀπόκεινται ἐν διαφόροις κοιμητηρίοις τῆς Βιέννης, θὰ ταφῶσι προσεχῶς εἰς τάφους, ἐγγὺς ἀλλήλων κειμένους, ἐν τῷ κεντρικῷ κοιμητηρίῳ τῆς πρωτευούσης τῆς Αὐστρίας, θὰ ἐγερθῶσι δ' αὐτοῖς μνημεῖα ἀξία τῆς δόξης των. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν ἡ ἀνθρωπολογικὴ ἑταιρεία τῆς Βιέννης προτίθεται νὰ κάμῃ φρενολογικὰς μελέτας ἐπὶ τῶν κρανίων τῶν τεσσάρων μελοποιῶν, ἐξήχησε δὲ ἤδη τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν καὶ ἐξέλεξε τὴν ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν θὰ ἀναβῇ τὸ ἔργον τοῦτο.

—Ἐν Neuilly τῆς Γαλλίας ἐγέναντο τὰ ἀποκαλυπτήρια ἀνδριάντος τοῦ Παρμαντιέ, τοῦ καταστήσαντος κοινὴν τὴν καλλιέργειαν τῶν γεωμήλων ἐν Γαλλίᾳ. Ὁ Παρμαντιέ παρίσταται ὁρθός, φέρων ἀνηρτημένον σάκκον πλήρη γεωμήλων καὶ κρατῶν εἰς χεῖρας βολθὸν, ὃν μετὰ προσοχῆς ἐξετάζει.

—Νέσλερ ὁ συνθέτης τοῦ δημοφιλεστάτου ἐν Γερμανίᾳ μελοδράματος «Σαλιγκντοῦ τοῦ Σέκιγγεν», οὗ αἱ παραστάσεις μετροῦνται κατὰ ἑκατοντάδας ἐν ἑκάστῳ θεάτρῳ ἀσχολεῖται εἰς νέον ἔργον μετὰ τὴν περυσινὴν ἀποτυχίαν «Ὁ θάνατος τοῦ τοξότου». Τὸ νέον μελόδραμα ἱστορικῆς ὑποθέσεως ἀνάγεται εἰς τὰ τέλη τῆς 16ης ἑκατονταετηρίδος καὶ φέρει τίτλον: *Χαριτωμένο Δουλοῦδάκι*.

—Κατὰ τινα ἐπιστημονικὴν ἐφημερίδα τῶν Παρισίων παρὰ τὴν πόλιν τῆς Ἀρσινόης ἐν τῇ κεντρικῇ Αἰγύπτῳ ἀνεκαλύφθη πολυτιμωτάτη συλλογὴ αἰγυπτιακῶν παπύρων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς ἑκατὸν χιλιάδας καὶ εἰκοσακισχιλίους χάρτας, περιέχοντες περίσῃς δύο χιλιάδων καὶ ἑπτακοσίων ἐσῶν. Οἱ πάπυροι εἰνε γεγραμμένοι εἰς ἐνδεκα διαφόρους γλώσσας, καὶ διαπραγματεύονται μέγαν ἀριθμὸν ζητημάτων. Οἱ χάρται εἰνε ἐκτετυπωμένοι διὰ τύπου ξυλίνου, ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐφεύρεσις τῆς τυπογραφίας εἰνε κατὰ πολλοὺς αἰῶνας ἀρχαιότερα τοῦ Γουτεμβέργιου.

—Ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Σοῦβερτ, († 19 νοεμβρίου 1828) ὁ φερόνυμος μουσικὸς σύλλογος ἐν Βιέννῃ παρασκευάζει ἑκθεσίαν μνημειακὴν ἀναφερομένην εἰς τὸν περιφανῆ μουσουργόν· ἡ ἑκθεσίς αὕτη ἔσται καὶ πρώτη βέσις διαρκοῦς μουσείου τοῦ Σοῦβερτ.

—Ἡ αὐστραλικὴ κυβέρνησις ἐκάλεσεν ὡς διευθυντὴν τῶν ἐν Μελβούρνῃ δημοσίων συναυλιῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκεῖ διεθνούς ἐκθέσεως τὸν ἐν Λονδίῳ διάσημον ἀρχιμουσικὸν Cowen ἐπὶ μισθῷ 5,000 λιρῶν στερλινῶν!

—Καὶ οἱ ἐν Λονδίῳ ὁπαδοὶ τοῦ Βάγνερ ἐξέδωκαν ἴδιον ὄργανον πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐν τῇ μουσικῇ καινοτομιῶν τοῦ μεγάλου συνθέτου. Ἡ ἐφημερίς αὕτη φέρει τίτλον *Der Meister*.

—Ὁ χημικὸς Φρεμὺ ἐν Παρίσιος διευθυντὴς τοῦ φυσικογραφικοῦ μουσείου καὶ μέλος τῆς ἀκαδημίας ἐπέδειξε κατὰ τινα τῶν τελευταίων συνεδρίων τοῦ σώματος ἀληθὴ ρουβίνια, ἅτινα διὰ τεχνικοῦ τρόπου παρήγαγεν. Ὁ ἀκάματος ἐπιστήμων πρὸ δωδεκαετίας ἤδη εἶχεν ἐπιχειρήσει τῷ αὐτῷ τινὰ χημικὴν ἐργασίαν, ἥτις τέλος νῦν ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Ἐν ταῖς ἐν Τανάγρα, βαπναις τῆς γενικῆς ἐφορίας τῶν Ἀρχαιοτήτων, ἐνεργουμέναις ἀνασκαφαῖς, εὐρέθησαν ἐξ κύλικες εἰς τεμάχια κεκοσμημέναι δι' ἀνθεμίων, μίαν δὲ καὶ

δι' εικόνας, δύο λευκίδια καὶ δύο ἀγαλμάτια γυναικῶν καθήμενων, ἐπὶ τὰς ἀνθοῦς ἀπλοῖ, ἐν λευκίῳ μετ' ἀνθέμιον, τέσσαρα ἀγαλμάτια παριστῶντα ἄνδρας καθήμενους καὶ ἐν ὄρθῳ, μία σπλεγγίς χαλκῇ καὶ ἐν ἀγαλμάτιον παιδὸς γυμνῷ ὀκλάδην καθήμενου, δέκα κύλικες ἀπλοῖ τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν ρυθμοῦ περιεκοσμημένα δι' ἀνθεμίον, δύο κἀνθοροι, ὧν ὁ ἕτερος εἰς τεμάχια μετ' λευκὰ καὶ μελανὰ κοσμήματα, ἐν ἀγαλμάτιον γυναικὸς ὀρθῆς, 0,45 τοῦ μέτρου εἰς τεμάχια καὶ ἕτερον παριστῶντα παῖδα γυμνὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον, δύο ἀγάλαματα ὕψους 0,28 τοῦ μέτρου, παριστῶντα γυναῖκας καθήμενας, εἰς λύχνος μέγας μετὰ προστύπων κοσμημάτων, μία μέλαινα πυξίς, δύο στυλίδια ἔχοντα τὸ μὲν βυθούς, τὸ δὲ προσατήρα, ἐν ἀγαλμάτιον παριστῶν νεανίαν ἐν χιτῶνι, ἱστάμενον, διὰ τῆς δεξιᾶς κρατοῦντα βαλάντιον, ἐνῶ ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς κεκαμμένης πρὸς τὰ ἔσω κρέμαται χλαμύς, καὶ ἐν ἀγαλμάτιον παιδὸς γυμνῷ ἐπὶ θρόνου καθήμενον. Ἀνευρέθη δὲ καὶ τάφος παιδὸς ἐν τῷ ὁμοίῳ ἀνεκαλυφθῆσαν δέκα καὶ τρία ὀρθόρρυθμα ἀγαλμάτια ὕψους 0,28—0,36 τοῦ μέτρου παριστῶντα γυμνοὺς ἄνδρας, κρατοῦντας διὰ τῆς ἀριστερᾶς πρὸς τὸ στῆθος ἀλεκτρούνας. Ἐσχάτως δ' εὐρέθησαν 10 ἀγαλμάτια ἀρίστης τέχνης, ὧν τὸ ἐν παριστᾷ γράταιν φέρουσιν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆς βρέφος.

— Διὰ Β. Δ. ἐκ τῶν διὰ νόμου ὁρισθέντων τριῶν Τριανταφυλλίδειον γεωργικῶν σχολείων ἰδρύεται ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ἐνταῦθα ἐν ταῖς ἐθνικαῖς κτήμασι Ρουφ. Ἡ παράδοσις τῶν γαιῶν Ρουφ Χατεκῆ, τοῦ δημοσίου δεινδροκομείου καὶ τοῦ λαχανοκήπου γενήσεται πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας μετὰ προηγουμένην καταμέτρησιν καὶ περιγραφὴν αὐτῶν. Αἱ πρὸς λειτουργίαν τοῦ σχολείου ἐργασίαι ἄρχονται τὴν 1 Ἀπριλίου, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῷ μαθητευομένων ἀπὸ πρώτης Σεπτεμβρίου ὥρισθαι εἰς 20.

— Ἐν τινι τῶν τελευταίων αὐτοῦ συνεδριάσεων τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πυλίων, τῇ παραποσουλῇ τοῦ δημάρχου κ. Τσικλητήρα, προσέβη εἰς ἀπόφασιν, τιμῶσαν λίαν αὐτό, ψηφίσαν τὴν ἐν τῇ παραλλῷ πλατείᾳ τῆς Πύλου ἀνέγειν μνημεῖον εἰς τὸς τρεῖς ἀναάρχους, Κοδριγκτώνα, Δερρινὺ καὶ Ἀἰδον, οἵτινες ἐν τῷ λιμένι ἐπυρπόλησαν τὸν αἰγυπιακὸν στόλον, θέσαντες οὕτω τὰ θεμέλια τῆς ἐλληνικῆς ἀνεξαρτησίας.

— Διεθυνητῆς τῆς ἐνταῦθα ἀμερικανικῆς Σχολῆς διωρίσθη, ἀντὶ τοῦ κ. Μέρριαν, ὁ κ. Βολστέιν, ὅστις θὰ ἔλθῃ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον.

— Τὸ προσεχὲς φθινόπωρον περιμένεται ἐνταῦθα ἡ διάσσημος τραγωδὸς Σάρα Βερνάρ, ὅπως δώσῃ τέσσαρας μόνον παραστάσεις. Ἀρκετοὶ δὲ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ γνωστὸς ἐργολάθος κ. Glaser ὅπως ἐνοικιάσῃ πρὸς τοὺς τὸ παλαιὸν θέατρον ἢ τὸ νέον, ἂν ἄξι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔσται περαιομένο.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Περὶ τῆς κληρονομικῆς διαδοχῆς εἰς τὴν περιουσίαν τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν ὑπὸ Δαμιανὸς Βορρέ. Ἐν Ἀθήναις, 1887. 8ον. σελ. 119.

Τὸ ἀνωτέρω πῶγμα εἶνε πρῶτον τοῦ τελευταίου Σγυτείου διαγωνισμοῦ, εὖ ὥς γνωστὸν προκηρυσσούσα ἡ Νομικὴ σχολὴ πρὸ ἔτους τὸ θέμα, αὐτὴ ἀπονέμει καὶ τὸ γέρας δι' ἐπιτροπείας ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐκλεγομένης. Ὑπῆρξε δὲ τὸ θέμα τὴν φορὰν ταύτην ἐκ τῶν δυσχερεστάτων, υπολογιστέων τὸ μὲν ὅτι ἡ διαπραγματεύσεις αὐτοῦ ἀπῆται συνδυασμὸν νομικῆς, ἱστορικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς συγχρόνως παιδείας, ἥς ἐλάττειται πᾶν εἰς οἱ παρ' ἡμῖν εὐμοιροῦντες· τὸ δὲ ὅτι ἡ ἔξεν φιλολογία πενιχρὰν μόνον παρῆχε βοήθειαν, ὅτε ἀγχαλουμένη περὶ τὴν ἐρμηνείαν καθεστῶτος διαπλασθέντος ἐν τῇ Δύτει ὑπὸ παπικῶν διατάξεων, ἀρχήσους ἄρα παρ' ἡμῖν.

Ὡς πρώτη μελέτη ἐπὶ τοῦ θέματος ὑπὸ τοιούτους ὅρους συγγραφεῖσα ἡ κρίνομένη πραγματεία δικαίως ἔτυχε τῶν ἐπαίνων τῆς Σχολῆς. Ἡ ἐξέχουσα ἀρετὴ τοῦ πονήματος τοῦ κ. Βορρέ, διακρίνουσα ἄλλως τε πάσας τὰς συγγραφὰς αὐτοῦ, εἶνε ἡ ἐν συστηματικῇ ἀλληλουσίᾳ καὶ περιληπτικότητι ἀνάπτυξις τοῦ ζητήματος κατὰ ἱστορικὴν σειρὰν

καὶ δὴ ἐπὶ τῇ βάσει εὐσυνειδήτου μελέτης αὐτῶν τούτων τῶν τῶς ἀνεξερευνητῶν πηγῶν τοῦ ἡμετέρου δικαίου, ἐνῶ τὸ οὐσιωδέστατον τῶν μνηνεκτικῶν τῆς πραγματείας ταύτης εἰσὶ κενὰ τινὰ διαφυγόντα τὸν συγγραφεὰ κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν καθέκαστα ζητημάτων.

Παρ' ἡμῖν ἐξενίκησαν ἀτυχῶς οὐ σπανίως ἡ στιγμιαία πρακτικὴ ἀνάγκη, ἡ δὲ ἐξάντλησις ὡς οἶόν τε πλείστον περιπτώσεων, ἀπαντασῶν ἐν τῇ δικαστικῇ πράξει, ἐθεωρήθη ὅτι τὸ ἄριστον ἐφόδον τῆς περὶ τὸ ἔλκειον συγγραφῆς. Ἡ ἐποψὶς ὅμως αὐτῇ εἶνε ἀναμφισβητήτως σφαλερὰ, ὅσακις ἡ μὲν ἐπεξεργασία τῶν μερῶν δὲν εἶνε τὸ ἐπαγωγικὸν ἀπὸτέλεσμα ὀρθῶν γενικῶν ἀρχῶν καὶ ἐνιαίας βάσεως, ἀλλ' εἰλεπε δὲ ἡ ἀναγκαῖα τοῦ ἑλίου πρὸς τὰ καθέκαστα ἀλληλουχία. Ἐνεκα τούτου ἡ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἐπιτροπεία ὤφειλε, νομίζομεν, ἀπευθυνομένη εἰς τοὺς νέους παρ' ἡμῖν ἐπιστήμονας, ἐπὶ τούτου κυρίως τὸν σημεῖον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτῶν, νὰ ἐξάρξῃ δὲ ἐντονώτερον τὴν ἐπιστήμονικὴν τοῦ συνόλου ὑφὴν ἐν τῇ πραγματείᾳ τοῦ κ. Βορρέ.

Καὶ δὲν λέγομεν μὲν ὅτι τὸ θέμα ὅπερ ὁ συγγραφεὺς ἐπραγματεύθη ἦτο οὗτο περίπλοκον καὶ ἐκτενές ὥστε ἀδύνατον ἀπέβαινε ἵνα κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἐπόψεις τῆς τε ἐπιστημονικῆς συστηματικοποιήσεως τῆς ὕλης καθ' ἑλίου καὶ τῆς ἐξάντλησεως τῶν καθ' ἑκάστον ἀναφυσκῶν ζητημάτων ἢ ἐξ ἴσου πλήρως παρατηροῦμεν ὅμως ὅτι ὑπὸ τοῦς κοινωνικοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία παρ' ἡμῖν γίνεται, ἡ διδομένη ἐνίαισις προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῶν διαχωριζομένων ἔργων εἶνε τοσοῦτον ἀνεπαρκής, ὥστε φοβούμεθα μὴ, ἐλλείψεις οἷα παρατηρήθησαν ἐν τῇ προκειμένη συγγραφῇ, ἐπαναλαμβάνοντες στερεοτύπως καθ' ἑκάστον ἐνιαυτόν. Ἐὰν ἡ νομικὴ σχολὴ ἐπιθυμῇ εἰλικρινῶς, ὡς δὲν ἐπιτρέπεται ἀμφιβολία, ἵνα τὸ Σγυτείον διαγωνισμὸν καταστή ἀληθῶς ἀφιετήριον ἔργων σπουδαίων καὶ κατὰ πᾶσαν ἐποψὴν ἀρίτων, ἀνάγκη ἀπαραίτητος ὅπως ἐπεκτείνῃ τὸ μεταξὺ τῆς προκηρυσσέως τοῦ θέματος καὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν διατριβῶν χρονικὸν διάστημα εἰς διετίαν.

Οὐδαμῶς δ' ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸ μέτρον οὗτο, ἀκόλουθούμενον καὶ ὑπὸ εὐσυνειδήτου καὶ ἀμερολήπτου κρίσεως, θέλει ἐλκύσει καὶ ἀριθμὸν ἀγωνιζομένων μεζίζονα ἐκ τῆς πολυπληθοῦς ἄλλως χορείας τῶν παρ' ἡμῖν νομικῶν, ἀλλὰ καὶ ποῖον ὑπέρτερον τῶν ὑποβαλλομένων ἔργων.

Τό γε νῦν ἔχον τὸ ἔργον τοῦ κ. Βορρέ ἀποτελεῖ ἀξιόλογον συμβολὴν εἰς τὸ τίως ἀπροσπέλαστον ζήτημα περὶ τῆς κληρονομίας τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν ἐν Ἑλλάδι.

M.

Ἀνατομικὴ τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ Λουκᾶ Παπαϊωάννου, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς ἀνατομικῆς κ.τ.λ. περιέχουσα καὶ ἱστολογίαν καὶ ἐμβρυολογίαν, μετὰ εἰκόνων περίπου 900. Τόμος Α'. Ἐκδότης Ἀνέστης Κωνσταντινίδης. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1888. Σελ. α—ις'. 1—872.

Τὸ προκείμενον ἔργον τοῦ κ. Λουκᾶ Παπαϊωάννου καθηγητοῦ τῆς ἀνατομίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἶνε τὸ πρῶτον ἀνατομικὸν ἐπιστημονικὸν ἔργον, ὅπερ παρέχεται εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἐπιστήμονας, ἐφ' αἰμίον τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἐκδιδόμενων.

Διὰ τῆς παρούσης Ἀνατομίας πρῶτον ἤδη καθίστανται γνωσταὶ εἰς τοὺς Ἑλλήνων ἱατροὺς καὶ λόγιους αἱ νεώτεραι θεωρίαι περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τῶν κυττάρων, ἡ ἐμβρυολογία καὶ ἡ ἱστολογία. Τούτοις ἔπεται ἕτερον τμήμα ἐξετάζον τὰ ὀργανικὰ συστήματα καθ' ἑκάστον ἦτοι τὸ σύστημα τὸ σκελετὸν καὶ τὸ μυτικόν. Ὁ κ. Λουκᾶ Παπαϊωάννου πραγματευόμενος πᾶντα τὰ συστήματα κατὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν καὶ παρακολουθῶν αὐτὰ ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῶν καταβάσεως, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα ὅπερ ἔθωκεν ὁ διάσημος ἀνατόμος Gegenbaur, καὶ συγκρίνων αὐτὰ πρὸς τὰ τῶν λοιπῶν ζώων, παρέσχεν εἰς τὴν παρ' ἡμῖν ἱατρικὴν φιλολογίαν ἔργον τελειότατον, ἐν ᾧ πᾶς τις δύναται εὐχερῶς ν' ἀντιληφθῇ τῶν μεγάλων προόδων τῆς ἐπιστήμης ταύτης καὶ ἀντλήσῃ γνώσεις θετικὰς καὶ ἀναμφισβητήτους.

Λόγοι ἐκκλησιαστικοὶ καὶ μελέται ὑπὸ Ἰγνατίου Μοσχάκη ὑφηγητοῦ τῆς θεολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ καθηγητοῦ τοῦ Διδασκαλείου. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. 1888, σελ. 273 μετὰ προλόγου καὶ πίνακος τῶν περιεχομένων. Εἰς 8ον.